

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

Mevrouw van R.
Te W.

**Directie Voedsel, Dier en
Consument**

Cluster Mens en Dier

Prins Clauslaan 8
2595 AJ Den Haag
Postbus 20401
2500 EK Den Haag
www.minlnv.nl

T 070-3785010

Datum 6 mei 2010
Betreft Dierenmishandeling in Batenburg

Onze referentie
VDC 10.1419/BRR

Kopie aan

Geachte mevrouw Van R.,

U heeft mij een brief geschreven over een geval van paardenverwaarlozing in Batenburg. Ik kan me uw bezorgdheid over het lot van deze paarden goed voorstellen. Ook mij gaat het mishandelen of verwaarlozen van paarden zeer aan het hart. De eigenaar van dieren heeft de plicht goed voor deze dieren te zorgen. Als de eigenaar deze verantwoordelijkheid niet neemt en dieren verwaarloost of mishandelt moet hiertegen worden opgetreden. Dit is mijn uitgangspunt en hier streef ik ook naar met mijn beleid.

In uw brief geeft u aan dat u problemen heeft geconstateerd bij de aanpak van deze zaak. Ook geeft u uw zienswijze over de bevoegdheden van de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming (LID)- en Algemene Inspectiedienst (AID)-inspecteurs, de samenwerking tussen de LID en de AID, het inschakelen van dierenartsen en de mogelijkheid tot het opleggen van een houdverbod. U heeft reeds een brief ontvangen met een reactie van de LID. Hieronder zal ook ik kort op uw punten ingaan.

Bevoegdheden

Inspecteurs van de AID en LID hebben opsporingsbevoegdheden. Dit betekent dat zij op basis van meldingen over dierverwaarlozing of mishandeling een onderzoek kunnen instellen. De inspecteurs kunnen een proces-verbaal opmaken op basis waarvan de Officier van Justitie kan besluiten over te gaan tot vervolging, en straffen kan eisen. De rechter kan vervolgens straffen opleggen variërend van een boete, een taakstraf of zelfs gevangenisstraf. Ook kan een houdverbod worden opgelegd.

Naast strafrechtelijk optreden kan tegen een dader ook bestuursrechtelijk worden opgetreden ter bescherming van de dieren. Indien een verwaarloosd dier wordt

**Leven
van het land,
geven
om natuur.**

aangetroffen, dient de eigenaar echter in eerste instantie zelf in de gelegenheid te worden gesteld de situatie te herstellen. Zo kan van de houder worden geëist dat hij binnen een bepaalde termijn een dierenarts inschakelt of een schuilmogelijkheid voor de dieren creëert. Indien een houder zich hier niet aan houdt, kunnen de maatregelen in zwaarte oplopen en de dieren uiteindelijk worden weggehaald. Alleen in zeer ernstige gevallen kan dit direct. Ook is het nodig dat een goed dossier wordt opgebouwd om de verwaarlozing of mishandeling voor de rechter te kunnen bewijzen. Zowel bij straf- als bestuursrechtelijk optreden maakt een verklaring van een dierenarts over de staat van de dieren, onderdeel uit van het dossier. Het oordeel van een dierenarts is belangrijk voor het nemen van de beslissing tot ingrijpen en voorkomt dat de ernst van de zaak niet kan worden aangetoond bij de rechter.

Directie Voedsel, Dier en Consument
Cluster Mens en Dier

Datum
6 mei 2010

Onze referentie
VDC 10.1419/BRR

Zoals u ziet kan er ook onder de huidige regelgeving worden opgetreden tegen mishandeling en verwaarlozing en kunnen dieren worden weggehaald en daders worden gestraft. De bevoegdheden om op te treden acht ik dan ook toereikend. Soms blijft het echter lastig een overtreding van het verbod op dierenmishandeling en verwaarlozing uiteindelijk te bewijzen voor de rechter. Ik werk momenteel aan het opstellen van de uitvoeringsregels bij het wetsvoorstel "Wet dieren" (Kamerstukken II, 2007-2008, 31389, nr.2). In dit kader onderzoek ik dan ook of er duidelijkere verzorgings- en huisvestingsregels voor gehouden dieren kunnen worden opgenomen en ook situaties kunnen worden aangewezen waarin er sprake is van het benadelen van het welzijn of de gezondheid van een dier.

Werkafspraken

Ten aanzien van de samenwerking van de AID en de LID kan ik aangeven dat er werkafspraken en een taakverdeling bestaan. Deze afspraken werken goed en in de praktijk hebben de AID- en LID-inspecteurs regelmatig contact. Gezien het verloop van deze zaak moet ik wel constateren dat in de zomer de samenwerking tussen de instanties en de communicatie hierover naar u toe beter hadden gekund. Zoals u ook al van de LID hebt begrepen is naar aanleiding van uw brief tijdens intern overleg tussen AID en LID aandacht geweest voor deze zaak om eenzelfde situatie in de toekomst te voorkomen.

Houdverbod

U geeft voorts aan dat u een verbod op het houden van dieren zou wensen. Op dit moment is het voor de rechter al mogelijk om een houdverbod op te leggen als bijzondere voorwaarde bij een voorwaardelijke veroordeling. Als bijvoorbeeld een voorwaardelijke straf wordt opgelegd van 1000 euro boete of 3 maanden gevangenisstraf wordt de boete geïnd of de dader gevangen genomen zodra hij het houdverbod overtreedt. Dit houdverbod kan nu voor maximaal drie jaar worden opgelegd. Op 22 april jongstleden heeft de Tweede Kamer het voorstel om dit houdverbod te verhogen naar maximaal 10 jaar (initiatiefwetsvoorstel van de leden Ormel en Waalkens tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht (Kamerstukken II 2005/06, 30511, nr. 5)) aangenomen. Dit voorstel is nu in behandeling bij de Eerste Kamer (Kamerstukken 2009/2010, 30 511 A).

Datum
6 mei 2010

Onze referentie
VDC 10.1419/BRR

Dierenartsen

Voorts geeft u aan dat een onafhankelijke dierenarts zou moeten worden ingeschakeld bij dierenleed. Zoals ik hiervoor heb geschetst worden er inderdaad al dierenartsen ingeschakeld bij verwaarlozings- en mishandelingszaken. Het oordeel van een onafhankelijke deskundige als een dierenarts is essentieel voor de beoordeling van de gezondheidstoestand van de dieren en dus de opbouw van het dossier. Ook in het onderhavige geval is dit gebeurd en is een onafhankelijke dierenarts ingeschakeld. De dierenarts heeft in de zomer echter geen verklaring afgegeven. In het najaar toen wederom melding is gemaakt over verwaarlozing is de dierenarts opnieuw betrokken. In het najaar heeft de dierenarts wel een verklaring opgesteld. Hierna is opgetreden en zijn de dieren uiteindelijk ook weggehaald bij de eigenaar.

Tot slot

Tot slot wil ik opmerken dat zowel de AID- als de LID inspecteurs gemotiveerde mensen zijn die net als u het belang van dierenwelzijn hoog hebben staan en zich dagelijks inzetten bij het aanpakken van misstanden zoals door u geschetst. Omdat het optreden tegen mishandeling en verwaarlozing ook afhankelijk is van meldingen van betrokken burgers hoop ik dat u ook in de toekomst misstanden die u tegenkomt aan AID en LID zult blijven melden, zodat deze zaken worden opgepakt.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKWALITEIT,

G. Verburg